

При установці IP-адресації через ПЗ, програма після ініціалізації на Вашому ПК сама знаходить всі встановлені камери цього виробника. Після цього необхідно тільки внести в віконці програми необхідні відомості про мережі. Існує ПЗ і універсального типу, здатне розпізнати відеокамери різних виробників.

Бонусом, для полегшення роботи спостерігача, можна підключити детектор об'єктів на зображенні. Уявіть собі – викладачу прямо на зображенні з камери з'являється червона стрілка, яка вказує на, ймовірно, мобільний телефон в руках у студента. Для цього використовується технологія комп'ютерного зору.

Створення точних моделей машинного навчання, здатних локалізувати та ідентифікувати декілька об'єктів в одному зображенні, залишається основною проблемою в комп'ютерному зорі.

Можна скористатися Tensor Flow Object Detection API, котра являється бібліотекою з відкритим вихідним кодом, побудованим на основі Tensor Flow, що дозволяє легко створювати, тренувати і розгортати моделі виявлення об'єктів. Спеціалісти Google, виявили, що ця кодова база корисна для потреб їх комп'ютерного зору, тож, це наразі найкраще рішення для спрощення та автоматизації роботи спостерігача.

Список використаних джерел:

1. Що таке IP-камери та принцип їх роботи ти. URL: <http://www.it4nextgen.com/what-is-ip-camera> (дата звернення: 06.05.2019).
2. Визначення об'єктів на зображенні в реальному часі. URL: <https://towardsdatascience.com/real-time-object-detection-with-tensorflow-detection-model-e7fd20421d5d>. (дата звернення: 13.05.2019).

Ярмакі А.Х.

старший викладач,

Дунайський інститут

Національного університету «Одеська морська академія»

ЕКСПЛУАТАЦІЯ СУДНОВИХ МАЛООБОРОТНИХ ДВИГУНІВ В УМОВАХ ШТОРМОВОГО ПЛАВАННЯ СУДЕН

В даний час абсолютна більшість аварій суден відбувається в умовах штормового плавання. Існуючі судна оснащені сучасними приладами і системами контролю руху судна, вирішення завдань навігації і попередження зіткнень, а також інших завдань забезпечення безпеки. Проте, проблеми штормового плавання досі вирішуються на номограмах, розроблених ще в Радянському Союзі, або не вирішуються зовсім, так як це часто не потрібно відповідно до обов'язкових міжнародних норм. Як наслідок даної ситуації, кількість катастроф і аварій суден в штормових умовах не зменшується.

Як приклад можна привести такі великі морські катастрофи, як загибель платформи "Кольська", що забрала життя 57 людей, зникнення з усім екіпажем траулера «Аметист» і суховантажу «Капітан Усков», а також найстрашнішої катастрофи сучасності – 300-метрового лайнеру «Costa Concordia» (близько 1500 тис. людей). Це говорить про те, що питання безпеки штормового плавання і збереження морехідних якостей суден в умовах шторму залишаються надзвичайно актуальними [1].

Сучасне морське судно являє собою складний інженерно-технічний комплекс, експлуатація якого найчастіше протікає в екстремальних умовах. Суднові дизельні установки займають у ньому ведуче місце, від них значною мірою залежить безпека мореплавання, а число відмовлень досягає 70...78 % від загальної кількості по судну. Питанням їх надійності і довговічності присвячені численні роботи, у тому числі Васильєва Б.В., Горбова В.М., Капустіна В.В., Молодцова М.С. [2], Тимошевського Б.Г., Фоміна Ю.Я., Шишкіна В.А., Шостака В.П. та ін.

В свою чергу, науковець Ханмамедов С. стверджує, що підприємства, які виробляють суднові пристрої (СП) для підвищення ефективності їх експлуатації працюють у двох напрямках. Перший напрямок – пов'язаний з інженерією поверхні, другий напрямок – це зміна реологічних характеристик мастильного матеріалу. Їх рішення підпорядковані на адаптацію роботи опор кочення у складі СП для зниження витрат на тертя (скорочення витрат енергії) і зносу опор валів (скорочення витрат на обслуговування і ремонт) [3].

Таким чином, визначення ефективності експлуатації судна з практичної точки зору має цінність тільки при комплексному проведенні оцінок, аналізі та синтезі. Можна стверджувати, що оцінка і аналіз ефективності експлуатації, як процесу це ідентифікація значень інтегральних показників ефективності і впливаючих на його величину параметрів. Оцінка і аналіз є основною частиною, наприклад, при вирішенні прямої задачі несуперечливого проектування судна [4].

Морехідні якості судна, що вийшло з будування, перевіряються на швартових і ходових випробуваннях, а стендові випробування СДУ частково відрізняються від параметрів установки в ходовому режимі. Тобто встановлюється взаємозв'язок між корпусом судна, гребним гвинтом і головним двигуном на різних ходових режимах та навантаженнях на судову силову установку. За результатами ходових випробувань судна визначають $\max = \omega_{\text{КС}}$ в баластному стані і при різних погодних умовах.

На спокійній поверхні моря можна чітко спостерігати за змінами висоти і довжини хвилі, як в носовій і кормовій краях корпусу судна, а також кута конусу їх розбіжності як функція швидкості руху. Встановити таку чітку залежність для судна в різних штормових і погодних умовах, при різних курсах, його плавання (переходу від порту до порту) кутів між ДП КС і фронтами хвилі і вітру не представляються можливими.

Така взаємодія КС з факторами впливу, що постійно змінюються, призводять до «жорсткої» роботі двигуна і «важкого» гребного гвинта, до розгону гвинта і двигуна, до змін величини навантаження на силову установку

за часом, що викликаються слемінгом, непостійністю диферента і т.д. (з вертикальною і кільовою хитавицею). Розгін гребного гвинта і головного двигуна – це нестійка їх робота із закидом чистоти обертання ГД-ВЛ-ГВ викликається різким зниженням гідродинамічного навантаження ГВ під час оголення лопатей внаслідок качки. Аналіз пошкоджень лопатей і гребних валів свідчить, що найбільш небезпечне навантаження діє при оголенні гвинта на хвилюванні.

Отже, напруга в тілі гребного валу можуть зрости в 2-3 рази, що безпосередньо впливає на навантаження головного двигуна і режим його роботи. Можна прийти до висновку, що для правильної експлуатації суден з малооборотними двигунами при штормовій погоді треба, по-перше враховувати вибір курсового кута руху судна, який повинен бути ретельно придуманий, враховуючи швидкість його руху з метою зменшення впливу на корпус, гребний гвинт і силову установки факторів штормового моря. Та по-друге, обрання оптимального курсу і швидкості руху судна в значній мірі сприятимуть стійкій роботі судовий силової установки збереженні її моторесурсу, відповідно до Правил технічної експлуатації та рекомендаціями заводного виробника.

Список використаних джерел:

1. Ершов А.А. От «Титаника» до «Costa Concordia». Неиспользованные возможности для спасения: моногр. / А.А. Ершов. LAP LAMBERT Academic Publishing, Saarbrucken, Deutschland, 2013. 146 с.
2. Молодцов Н.С., Тарапата В.В. Совершенствование технологии судоремонта в условиях эксплуатации судна // Состояние и перспективы развития морского транспорта: Сборник докладов на межотраслевой научно-практической конференции, посвященной 55-летию Украинского Дунайского пароходства. – Измаил-Одесса: ОГМА, 1999. – С. 146–141.
3. Ханмамедов С.А., Пизенцали Л.В., Кардаш В.П. Нанотрибология в судовой энергетике // Трение и смазка в машинах и механизмах: научн. техн. и произв. журнал. – М: Машиностроение, 2011 № 6. – С. 23–28.
4. Храмушин В.Н. Целевое непротиворечивое проектирование кораблей и судов для штормовых и ледовых условий Дальнего Востока России / Международный симпозиум «Наука. Инновации. Техника и технологии: проблемы, достижения и перспективы» Комсомольск-на-Амуре, 12-16 мая 2015 г. – С. 24–29.